

перебуває в центрі уваги державних діячів та ділових кіл. Можна сказати, що українські підприємства мають великий потенціал для виходу на міжнародний ринок. Але тільки за умови комплексних дій держави можна вивести вітчизняну продукцію на конкурентоспроможний рівень.

Література:

1. Алтухова І. Н. Конкурентоспособность предприятий на внешнем рынке / И. Н. Алтухова // Вісник Донецького університету. – 2016. – Вип. 1. – С. 106–111.
2. Балабанова Л.В. Стратегічне маркетингове управління конкурентоспроможністю підприємств / Балабанова Л.В., Холод В.В. – К.: «ВД Професіонал», 2017. – 448 с.
3. Багрова І.В., Редіна Н.І. та ін. Зовнішньоекономічна діяльність підприємств. Підручник/ Багрова І.В., Редіна Н.І., Власюк В.С., Гетьман О.О. — К.: Центр навчальної літератури, 2014. — 580 с.
4. Рейтинг глобальної конкурентоспроможності [Електронний ресурс] // Інформаційне агентство Interfax-Україна. – Режим доступу: <http://ua.interfax.com.ua/news/general/166276.html>
5. Офіційний сайт Державна служба статистики України. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>

Новіков В.С.,
магістр ФЕБА

Науковий керівник – к.е.н., доц. **Білявський В.М.**
Національний авіаційний університет

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ПІДПРИЄМСТВ

В сучасних умовах господарювання здійснення успішної конкурентної боротьби є запорукою та однією із головних задач підприємства. Крім того, постійно розвиваються засоби та методи виробництва, що призводить до загострення конкурентної боротьби, тому підприємству слід приділити увагу підвищенню конкурентоспроможності.

Як відомо, під конкурентоспроможністю слід розуміти «...спроможність підприємства функціонувати в умовах загострення конкурентної боротьби та отримувати додаткову частку прибутку завдяки ефективно налагодженій взаємодії внутрішніх параметрів із зовнішніми можливостями підприємства» [1, с.130]. У свою чергу, під інноваційними технологіями можна розуміти «...впровадження нової або суттєво поліпшеної ідеї, товару, послуги, процесу або практики, яка призначена для отримання поліпшеного результату» [2, с.132].

Наразі, виділяють такі види інновацій, як:

- *зростаючі інновації* – інновації з характером удосконалення продуктів і технологій (вони найчастіше вводяться систематично);
- *радикальні інновації*, які не лише створюють нові технології та продукти, але й нові концепції бізнесу (вони часто забезпечують більш тривалу конкурентну перевагу, порівняно зі зростаючими інноваціями).

Використання інноваційних технологій в сучасних умовах господарювання є найперспективнішим підходом щодо забезпечення конкурентоспроможності підприємства, тому що перемогу у конкурентній боротьбі отримують ті суб'єкти господарювання, які приділяють багато уваги використанню цих технологій. Ефективне впровадження інноваційних технологій дозволяє менеджменту підприємства створити певні стратегічні переваги [3]. Але після досягнення цих переваг підтримка їх на досягнутому високому рівні стає доволі складною задачею без постійних вдосконалень, тобто імплементація безперервних новацій. Таким чином, головною ознакою конкурентоспроможності підприємства є його здатність до безперервного розвитку, оновлення та змін діяльності, тобто його інноваційності.

Підприємства, які впроваджують інноваційних технологій, постійно знаходяться у зоні підвищеного ризику. Зростання прибутковості, зменшення витрат, розширення ринків збуту стимулюють менеджмент підприємства впроваджувати конкурентоспроможні новації. Наразі, основою успішної інноваційної діяльності залишається підпорядкування інтересів підприємства цілям виробництва і реалізації конкурентоспроможної продукції [4]. Перш за все підприємство орієнтується на споживача продукції та довгостроковий успіх. Головною передумовою впровадження інноваційних технологій є моральне

старіння продукції, тому менеджменту підприємства необхідно проводити постійний моніторинг ринку, а також здійснювати атестацію виробів, технологій та устаткування. Прибуток від реалізації інноваційного проекту помітно відрізняється від прибутку, що отримує підприємство від реалізації продукції. Тому, впровадження інноваційного проекту може певний час не приносити очікуваного прибутку, але з часом менеджмент підприємства має можливість повернути вкладені в цей проект кошти, у іншому випадку даний проект можна вважати нерентабельним.

Таким чином, інноваційні технології відіграють важливу роль в процесі сталого розвитку підприємства, забезпеченні його конкурентоспроможності та зміцненні позицій підприємства на ринку.

Література

1. *Білявський В.М.* Конкурентоспроможність підприємства як фактор підвищення його інвестиційної привабливості / В.М. Білявський, М.М. Шепута // Інноваційна економіка. — 2017. — № 11–12 (72). — С. 129–134.

2. *Білявський В.М.* Реалізація інноваційних проектів як фактор підвищення конкурентоспроможності підприємства / В.М. Білявський, М.М. Шепута // Сталий розвиток економіки. — 1'2018. — № 38. — С. 131–140.

3. *Білявський В.М.* Розробка клієнтоорієнтованої стратегії обслуговування споживачів підприємства / В.М. Білявський // Вісник Львівської комерційної академії. — 2015. — Вип. 49. — С. 41–44.

4. *Білявський В.М.* Концептуальні засади імплементації системи управління якістю виробничого підприємства / В.М. Білявський, В.В. Власенко // Інноваційна економіка. — 2018. — № 1–2 (73). — С. 81–88.

Нотевський Є. В.

*студент II курсу ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

Науковий керівник: ас. Марчук С. В.

УПРАВЛІННЯ РОБОТИЗАЦІЄЮ ПРОЦЕСІВ ЯК СКЛАДОВА МЕНЕДЖМЕНТУ ОРГАНІЗАЦІЇ

XXI століття кидає виклик усім процесам, що відбуваються у світі. Сучасний стан розвитку новітніх технологій як ніколи дозволяє полегшити трудомістку, повсякденну та рутинну роботу. Мова йде про штучний інтелект, високі технології та роботів. Але чи замінить усе це людську працю? Чи навпаки – надасть більше часу для творчих та креативних ідей? У будь-якому випадку якісно налагоджений менеджмент необхідний усюди, навіть для управління роботами.

Метою нашого дослідження є розгляд основних тенденцій роботизації у світі, розкриття невід’ємної ролі подальшого управління нею як необхідної складової менеджменту організації в цілому.

У результаті надшвидких технологічних змін четвертої промислової революції, яка відбувається зараз, інтелектуальні машини і розумні пристрої беруть на себе безліч завдань на виробництві та в офісах. У бек-офісних процесах новітні досягнення пропонують такі вигідні і надійні рішення, як роботизація бізнес-процесів. ЄС планує до 2020 року інвестувати 700 млн. євро в дослідження, які пов’язані з роботизацією таких процесів [1]. Це черговий крок на шляху автоматизації, який повинен змінити формат роботи офісних працівників у найближчі роки. Питання ставиться не якщо, а коли це станеться.

Роботизація обіцяє скорочення витрат на 20-40%, зменшення кількості помилок, прискорення і підвищення надійності. Роботизацію можна використовувати для виконання різних функцій бек-офісу, а також в процесах продажів, клієнтської підтримки [2]. Роботизація підвищує продуктивність у будь-яких процесах, що вимагають переміщення інформації з однієї системи в іншу, або при використанні даних для підготовки аналітики та звітності. Усі подібні процеси – перспективні кандидати для роботизації.

Питання штучного інтелекту в організаційній структурі компанії стає все більше філософським, але в кінцевому підсумку керівникам доведеться вирішити, де і як задіяти AI-співробітників і що можна зробити, щоб найбільш ефективно об’єднати всіх працівників компанії.

Бізнес-організації не повинні починати роботу із штучним інтелектом без конкретного плану. Важливо відразу визначитися зі специфічними варіантами застосування штучного інтелекту. Наприклад,